

med en tiltrængt revision af bistandsloven. Men så forventer vi til gengæld åbenhed over for vore krav. Vi ønsker en sociallovgivning, som i højere grad lægger ansvaret tilbage til den enkelte og familien. Det sociale system skal være det sidste sikkerhedsnet for de få, og der skal ske en præcisering af rettigheder og pligter i det sociale system. Det skal kunne betale sig at være aktiv frem for passiv, og sociale ydelser må ikke have en klientgørende og umyndiggørende effekt.

Hvis socialministeren er parat til at være imødekommende over for vore krav, er vi også parate til at være med til at løse opgaven, og vi afviser således SF's forslag.

Tom Behnke (FP):

Vi er i Fremskridtspartiet relativt positive over for SF's forslag.

Hvis vi skal ind i en nærmere bearbejdning af forslaget, kunne vi tænke os, at sammensætningen af kommissionen blev lidt anderledes, lidt bredere. Vi kunne f.eks. godt tænke os, at en stor del af erhvervslivet kom med ind og fik et ord at skulle have sagt her, og vi har nogle andre ting, som vi godt kunne tænke os at være med til at modellere på. Men generelt er vi positive over for princippet i SF's forslag.

Jeg vil dog sige med det samme, at vi ikke er enige i SF's sortsyn på, hvordan situationen er i Danmark. Vi synes ikke, den er helt så kedelig og helt så trist, som SF lægger op til i forslaget, skal jeg huske at understrege. Men det er helt givet, at det, der kunne være behov for på nuværende tidspunkt, hvor ministeren er kommet med et udkast, var lige at få det gennemtygget en ekstra gang, så vi kan få en mere konsekvent ajourføring og revision af bistandsloven. Vi er ret enige med SF i, at det ville der være behov for, og det skyldes selvfølgelig også, at vi ikke er ganske enige i det oplæg, socialministeren er kommet med. Ministerens oplæg er sådan, at der må foretages en række ændringer, før Fremskridtspartiet kan være med.

Det, vi i Fremskridtspartiet godt kunne tænke os, og det, vi havde håbet, socialministeren var kommet med, er en mere generel regelforenklings i bistandsloven og ikke, at man samtidig med regelforenklingen begynder at justere nogle paragraffer, nogle sats, nogle formål og nogle hensigter. Vi havde håbet at få en bistandslov, som for det første var delt op på en sådan måde, at der var en selvstændig vel-færdslov på den ene side og en selvstændig

sociallov på den anden side, og at den sociale lov blev delt op til at omfatte to grupper: for det første den gruppe, der – i citationstegn – kun har brug for penge, og for det andet den gruppe, som har brug for mere hjælp end kun penge, så vi fik en helt klar opdeling.

Vi ser altså gerne en sådan opdeling af loven i klare kapitler, der hver omfatter bestemte grupper af modtagere. Bistandsloven bør indrettes således, at den enkelte person – uanset hvilken situation han eller hun nu står i – altid kan finde lige præcis det sted i bistandsloven, hvor den pågældende hører hjemme, og lige præcis kan læse om sine rettigheder og sine pligter. Det skal ikke være, som det er i dag, hvor man nærmest skal være ekspert udi bistandsloven for overhovedet at finde rundt i den. Man skal padle frem og tilbage igen og igen, man ser, at så er der undtagelser fra hovedreglen, og man skal hele tiden rundt i et hav af forskellige paragraffer for at finde ud af sine rettigheder og sine pligter. Det føler vi ikke er rimeligt. Lovgivningen skal være indrettet på en enkel og letforståelig måde, så alle kan forstå den. Derfor mener vi også i Fremskridtspartiet, at der skal laves en gennemgribende reform af bistandsloven, og derfor er vi enige i SF's sigte med forslaget, nemlig at nedsætte en socialreformkommission, som kan gennemarbejde tingene.

Men selv om Fremskridtspartiet gerne ser en række ændringer af bistandsloven ud over en regelforenklings, så det hele bliver nemmere og mere overskueligt, kunne vi selvfølgelig også godt tænke os en række ændringer af de paragraffer, der allerede er i bistandsloven. Det skal ikke være nogen hemmelighed, slet ikke. Det er heller ikke nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet har den opfattelse, at bistandsloven skal være fremadrettet på en sådan måde, at de personer, der kommer i berøring med bistandsloven, meget, meget hurtigt kommer ud igen og bliver i stand til at klare sig selv og forsørge sig selv.

Men jeg tror bare, vi gør os selv en bjørnetjeneste, hvis vi samtidig med en reform af bistandsloven begynder at ændre paragrafferne, for så går det, som det altid går i Folketinget: Det bliver noget med, hvem har indgået forlig med hvem, og hvem er med i aftaler her og der og andre steder, og så bliver det kompromiserens kompromis, og så ved vi godt, at så bliver det ét stort kludetæppe igen. Så står vi stadig med en bistandslov, som ikke er hensigtsmæssigt opbygget, og som ikke er til at finde rundt i.